

עת"א 5591/10/15 - מאיר אטינגר, מרדכי מאיר נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 5591-10-15 מאיר אטינגר נ' שב"ס

עת"א 5639-10-15 מרדכי מאיר נ' שב"ס

לפני כבוד הנשיא אברהם טל

העותרים 1. מאיר אטינגר 2. מרדכי מאיר

נגד

המשיב שירות בתי הסוהר

החלטה

1. העותרים, עצירים מנהליים עפ"י צווי מעצר מנהליים שהוצאו ע"י שר הביטחון ביום 4/8/15, מלינים על העברתם מהאגפים התורניים בהם היו מוחזקים (עותר 1 בכלא איילון ועותר 2 בכלא רימונים) מאז הוצאת צווי המעצר ועד יום 7/10/15, לכלא אשל.

2. צו המעצר המנהלי שהוצא נגד העותר 1 אושר על ידי ביום 20/9/15 וצו המעצר המנהלי שהוצא נגד העותר 2 אושר היום על ידי (ראה עת"א 19468-08-15 ועת"א 12309-08-15 בהתאמה).

3. במקביל להגשת העתירות ביקש ב"כ העותרים לעכב את ביצוע ההעברות. ביהמ"ש החליט לעכב את ההעברות עד החלטה אחרת אך העותר 1 כבר הועבר לכלא אשל, והוא מוחזק שם באגף הפרדה, ואילו העותר 2 נשאר במקום מעצרו בכלא רימונים.

4. ב"כ העותרים טוען כי העברת העותרים נעשתה שלא כדין שכן אין מחלוקת ששר הביטחון חתם על צווי המעצר המנהליים לפיהם יוחזקו העותרים בכלא אשל רק ביום 8/10/15, דהיינו, יום לאחר ההחלטות נושא העתירה.

5. לטענת ב"כ העותרים, משפחותיהם מתגוררות במרכז הארץ והעברתם לכלא אשל תקשה על בני משפחותיהם לבקרם. כן נטען שהעברת העותרים באופן פתאומי, ללא כל סיבה נראית לעין, תגדע את שגרת יומם באגף התורני ותפגע קשות בחופש הדת שלהם.

6. המשיב טוען בכתב התשובה שאמנם העברת העותרים בוצעה בשגגה מבלי שהוצאו צווי מעצר חדשים ע"י שר הביטחון, אך אין בכך כדי לבטל את ההעברות שכן עובר להוצאת הצווים החדשים הוצגו בפני שר הביטחון המידעים החסויים שמצדיקים, לטענת המשיב, את העברת העותרים, אשר הוצגו גם בפני,

עמוד 1

ושבקשר אליהם שמעתי דברים מפי ב"כ המשיב ללא נוכחות ב"כ העותרים.

7. המשיב טוען בסעיפים 8-9 לכתב התשובה, תוך הסתמכות על ההחלטה ברע"ב 1004/12 **אבוטבול נ' מדינת ישראל**, שאין לאסיר זכות קנויה על מקום כליאתו והעברתו לכלא אחר לא מבססת עתירה. לטענתו, העברת העותרים לא תמנע מבני משפחותיהם לבקר אצלם אלא, עפ"י הנטען בעתירות, רק תקשה עליהם.

8. במעמד הדיון בפני טענה ב"כ המשיב שהוחלט להעביר את העותרים לכלא אשל מנימוקים שמופיעים במידעים החסויים שהוצגו בפני שר הביטחון ובפניו.

ב"כ העותרים מעלה ספק בדבר הצגת המידעים בפני שר הביטחון עובר להוצאת הצווים החדשים שכן בכל אחד מהצווים לא נזכרו נימוקים נוספים אלא נכתב רק "בהתאם לצרכי שב"ס".

9. אינני מקל ראש כלל ועיקר בכך שהוחלט להעביר את העותרים לכלא אשל, והעותר 1 אף הועבר לאגף הפרדה שם, בטרם הוצאו צווי המעצר החדשים ע"י שר הביטחון, אך נוכח הנימוקים בגללם הוחלט להעביר את העותרים לכלא אשל, אינני מקבל את טענת ב"כ המשיב לפיה ההחלטות בטלות מעיקרן.

10. אינני מקבל את טענת ב"כ העותרים לפיה יש בכך שבצווים החדשים נכתב לגבי כל עותר ע"י שר הביטחון "הריני מאשר בהתאם לצרכי שב"ס כי העצור יוחזק במעצר בכלא אשל" כדי ללמד שנגד עיני שר הביטחון לא עמדו המידעים של שב"ס שהוצגו בפניו.

גם אם טענה זו הייתה נכונה, הרי לאור ההלכה שנקבעה ברע"ב 1004/12 הנ"ל, דין העתירות היה להידחות בשל העדר זכות קנויה לעותרים לבחור את מקום מעצרם, כל עוד הוא עולה בקנה אחד עם תקנות סמכויות שעת חירום (מעצרים) (תנאי החזקה במעצר מנהלי) תשמ"א-1981 (להלן: "**התקנות**").

11. עיון במידעים החסויים שהוצגו בפני לגבי כל עותר, ושלא ניתן לחשוף אותם מחשש לחשיפת שיטות פעולה של השב"כ, מעלה קיומה של הצדקה להעביר כל עותר מהאגף התורני שבו היה נתון לכלא אשל, כאשר העותר 1 הועבר לאגף הפרדה.

12. אין בהעברתו של העותר 1 לאגף הפרדה בכלא אשל כדי לסתור את הכתוב בתקנות שכן גם אם תנאי מעצרם של העותרים כעצירים מנהליים צריכים להיות קלים מאלה של עצירים או אסירים פליליים, הרי עפ"י תקנה 3(א) לתקנות, מפקד בית הסוהר רשאי להורות על החזקתו של עציר מנהלי במעצר יחיד אם שוכנע שהדבר דרוש לביטחון המדינה ולשמירת הסדר והמשמעת בבית הסוהר.

13. מהמידעים החסויים שהוצגו בפני לגבי עותר 1 עולה שבמהלך שהייתו באגף התורני בכלא איילון הוא המשיך בעשיית מעשים שיש בהם כדי לגרום לאחרים לפגוע בביטחון המדינה ותושביה, כפי שעשה טרם מעצרו (ראה מידעים 1, 3, 6 ו-7 בעמ' 3-5 וסעיף 16 בעמ' 5).

14. מהמידעים החסויים שהוצגו בפני לגבי עותר 2 עולה שבמהלך החזקתו באגף התורני הוא עשה מעשים שמעוררים חשש לפגיעה במשמעת שאמורה לשרור בבית הסוהר (ראה מידעים 2 ו-4 בעמ' 1-2).

15. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את העתירות ומבטל את ההחלטות שהורו על עיכוב ביצוע ההעברות.

ניתנה היום, א' חשוון תשע"ו (14.10.15) בהעדר ב"כ הצדדים.

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**